

Savaş İzni

Kur'ân-ı Kerîm'de "CHD" kökünden gelen kelimeler manevî cihadı ders verir.

Savaşmayı emreden âyetler "KTL" kökünden gelen kelimelerle ifade edilmiştir. Bu sebeple cihad, Allah yolunda her nevi mücahedeyi ifade ederken "Kital" ancak şartlarına bağlı olan ve devlet tarafından yapılması gereken savaşı anlatmaktadır.

*

Her şeyden önce yüce Allah her ne şekilde olursa olsun kâfirlerle savaşmayı emretmemiş, tecavüze karşı "Savaşma iznini" vermiştir. Peygamberimiz (asm) Mekke döneminde müşriklerle Kur'ân-ı Kerîm'i okuyarak, iman esaslarını izah ederek, hak ve hakikate insanları dâvet etmek şeklinde "Manevî cihad" vazifesini yapmakta idi.

Medine'de ise hariçten gelen mütecaviz müşriklere karşı zulüm ve tecavüzlerini önlemek, can ve malı, din ve namusu korumak amacı ile yüce Allah tarafından savaş izni verilmiştir.

Kur'ân-ı Kerîm'de savaşın meşrûiyetini ve bunun şartlarını şöyle ifade ediyor:

"Kendilerine savaş açılan mü'minlere, zulme uğramaları sebebiyle savaş izni verilmiştir. Şüphesiz Allah mü'minlere yardım etmeye kadirdir." (Hac, 22:39.) "Size karşı savaş açanlarla siz de savaşın; ancak aşırı gitmeyin. Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 2: 190.)

*

Savaş bir izindir, namaz kılmak ve oruç tutmak gibi bir ibadet ve emir değildir. Şayet namaz ve oruç gibi emir olsaydı, savaşın yapılmadığı zaman mü'minler günaha girer ve ortada hiçbir sebep yokken "Allah'ın emri olan savaşı yapmamız gerekir" diye küffar ile savaşmak gerekirdi.

Savaş ancak harici düşmanın tecavüzünü durdurmak, fitne ve fesatlarını önlemek ve zalimlerin zulümlerini defederek, barış ve huzuru sağlamak için yapılır. Kur'ân-ı Kerîm savaşa "zulme uğramak" (Hac, 22:39) sebebiyle izin vermiş ve hikmetini de şöyle açıklamıştır. "O mü'minler haksız yere ve 'Rabbimiz Allah'tır' dedikleri için yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah insanların bir kısmını diğeriyle savmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı zikredilen camiler yıkılıp giderdi." (Hac, 22:40.)

*

Haksız yere bir cana kıymak çok büyük zulüm ve haksızlıktır.

Nitekim yüce Allah, Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle buyurur: “Haksız yere bir insanı öldürmek bütün insanları öldürmek gibi büyük zulümdür, bir insanı kurtarmak da bütün insanları kurtarmak gibidir.” (Maide, 5:32.)

Hal böyle olunca haksız yere savaşmak ve savaşa sebep olmak ne derece büyük bir zulüm ve büyük günah olduğu kıyas edilsin.

Bu durumda IŞİD’in estirdiği terör ve Müslüman katliâmına meşrû denebilir mi?